

P R O L O G

Til Målselvdalen 150 års minne 23. juli 1939

Johan Rydningen

Fjellene står og bier
med **breglans** og snöblink på.
Over de skogmørke lier
står himlen forventningsblå:
Kommer ei mannen med plogen,
dölenes tog fra sør,
og rydder seg rom i skogen?
Åser og moer spør.

--

Elva i dalen vinker
med brusende foss og ström
Skogtjernets öye blinker
opp av sin dype dröm:
Hvem gir tekst til den tone,
de usagte lengselsord
som nynner i björkens krone
og kvisker fra bundet jord?

--

Den aning av fryd og smerte
som lever i naturens klang,
vil tolkes fra mannens hjerte,
får mening i kvinnens sang.
Hvem ville komme og tolke
skogödets sjel og ånd?
Dalen venter på folket
som löser dens tungebånd.

--

Så glir det en dag på **strömaen**
i elvens blinkende sti
en båt med mannen. Og drömmen
i skoglandets sjel blir fri.
Vassbruna hilsende kneiser
mot dölen, som kommer fra sør
og etter de daglange reiser
drar inn gjennom dalens dör.

--

Så stiger en rök i åsen,
der bonden bygger i skog.
Kua rauter på båsen.
Og skogödets monolog
blandes med nye stemmer
som tyder med klare ord
den hilsen som skogen gjemmer:
Velkommen til dalen her nord.

--

I dag er det lenge siden
de förste i plogens får
Sådde sitt korn. Ja, tiden
med slektene kommer og går.
Men fossens kallende tone,
fuglenes sommersang
og suset i skogens krone
synger som förste gang.

--

Vi barn av den sterke stamme
som nybröt vår egen jord,
samles ved minnets flamme
i bygda her langt mot nord.
Vi hilser hver mor med barnet,
ja, hilldig, vår fedregrunn
med ilden på hjemmets arne.
Hellig er minnets stund.